

100 pct. statsrefusion.

Lolland Kommune står over for voldsomme besparelser. Det fremgår af Folketidende den 22. august, at udvalgene for Børn- og skole, Ældre- og sundhed og Social- og psykiatri tilsammen skal spare mere end 50 mio. kr., hvis ikke der findes alternative løsninger. Nedskæringerne gør ondt her og nu. Men ondt risikerer at blive værre på længere sigt. Når vi presser vore ansatte, stiger risikoen for sygefravær og nedbrydning af de helt nødvendige arbejdsfællesskaber, som skal klare dagligdagen. Denne negative spiral skal brydes. Enhedslisten medvirker ikke til besparelser, der rammer den borgernære velfærd.

Fjernelse af unødigt kontrol og dokumentation samt tilpasning af bygningskapaciteten på institutioner med megen plads, som ansatte og pårørende kan finde sig til rette med, har vi selvsagt intet imod. Sådanne rationelle besparelser rækker imidlertid ikke langt.

Vort hovedbudskab lyder: En skattestigning på 1 pct. kan sikre, at besparelser på den direkte service kan tages af bordet, og der kan investeres i fremtiden. En kommunal skattestigning er bestemt ikke vores livret. Den kommunale skat lader ikke de brede skuldre bære det tungeste læs. Men vi har kniven på struben. Derfor har vi måttet gribe til kravet om skattestigning. Vi skal kunne se vore ældre, vor psykisk syge, vore børn og forældre i øjnene. Nu og på længere sigt.

En skattestigning er ikke et mål i sig selv. Den er i den nuværende økonomiske klemme et middel til velfærd og investeringer. Vi vil ikke blot fjerne besparelser. Vi vil også afsætte ekstra midler på enkelte, udvalgte områder. Jo mere vi afsætter midler til ekstra hjælp og pleje, jo bedre, jo mere vi forebygger inden for offentlig velfærd, jo bedre.

Afgørende for en bedre kommunal økonomi er investeringer i fremtiden. Det giver øget skattegrundlag. De hurtigst virkende investeringer i nyttige jobs er iværksættelse af miljø- og klimavenlige boligrenoveringer og energiinvesteringer. Lige fra fjernvarme-anlæg og nærvarme med den kommunale forsyning i spidsen til fuld udnyttelse af kommunens store overskud af vindenergi til lokale forsøg og lokal produktion. Vi har ikke råd til at lade være. Investeringer i Nakskov Havn og frembringelse af langt flere lokale fødevarer, der bearbejdes lokalt, baner vej for lokale jobs – og mere økologi. Men alt dette virker først for alvor på længere sigt.

Det springende spørgsmål er imidlertid, om man her og nu vil standse den store geografiske ulighed mellem rige og fattige kommuner. Lolland Kommune påtager sig en stribe af opgaver for personer på overførselsindkomst, der er langt mere omfattende end i andre kommuner, og som i nogle tilfælde er et vilkår, vi ikke kan ændre på. Der er situationer, hvor selv den bedste forebyggelsesstrategi ikke virker, i bedste fald kun på meget langt sigt. Det gælder førtidspension, anbringelse af børn her og nu, bortadoption af spædbørn, handicapområdet m.v. På disse vitale områder må det store samfund til lommerne. Her må vi kræve 100 pct. statsrefusion (og tilsvarende sænkning af den kommunale skat). Vi må sammen med andre kommuner, der er i

nøjagtig samme situation som Lolland Kommune, lægge et vedvarende og stigende pres på staten. I fuld offentlighed vel at mærke.

Lolland Kommune må træde i karakter sammen med ligesindede kommuner. Et kommunalt oprør efterlyses! Det er her, vi har nøglen til en geografisk ligeværdig fremtid.